

Ω

Ω

έετμ (180). ἐκδικοῦμαι.

Θμψέντε, ἥ. οὐδ. ἐκδίκησις.
= μψέντε.

Θμυιάλο, εши. ἀρ. Θμυίχ. μ. Θμύίο, εши. ἀποπλύνω,
ἀπολούω, ἀποσμίχω. ἀπο-
νίπτω.

Θηέλθετε. ἐπιρ. ἀφ' οὗ, ἀφ' ἡς
(81), ἀφ' ὅτου, ἐξ ὅτου, ἐξ οὗ.

Θηοψδ, сиши. ἀποφέρω, ἀπο-
κομίζω. (ἐπὶ ἀψύχων).

Θηόδαχε. ἐπιρ. δῆθεν δύοθεν.

Θηόδα. ἐπιρ. οὐδόλως, μηδό-
λως, τὸ σύνολον, εἰς τὸ παν-
τελές, συνόλως, πάμπαν, τὸ
παράπαν = ηικάκω. 2) = βε-
τμά.

Θηόδαδ. ἐπιρ. ἐτέρωθεν, ἐν-
τεῦθεν, ἐκεῖθεν (159). παρβλ.
Θηόδα.

Θηόδαδже (140) = Θηόδαδже.

Θηόδατελnyй, аж, ое. ἐπιθ. ὁ
ἐκπίπτων (ἐκπτωτικός). Σού-
δόβη Θηόδαтелnyй (244)
= ούδοвопополновёнnyй.

Θηόдадаю, εши. ἀρ. -δόχ. μ.
-δό, εши. ἐκπίπτω, ἀποπί-
πτω, μεταπίπτω, παραπί-
πτω, διαπίπτω, ἀπορρέω.
(ψαλμ. 1. ἦ λίτστε ἐγώ νε Θη-
όдатэ. καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ

οὐκ ἀπορρέυσεται!).

Θηόдный, аж, ое. ἐπιθ. ἐκ-
πτωτος.

Θηόдениe, ἥ. οὐδ. ἐκπτωσις,
παράπτωσις, παράπτωμα.

Θηόлыиáю, εши. ἀρ. Θηόлых.
μ. Θηόлыиá, εши. ἐκπλέω, ἀ-
ποπλέω, ἀνάγομαι.

Θηόлыиáю, εши (295) = Θηόлых.

Θηόлых, εши. μ. -щд, сиши.
ἀπολύω, ἐξαποστέλλω, ἀπο-
πέμπω. 2) = θηόлых = про-
шáю (103).

Θηόлыхене, ἥ. οὐδ. ἀπόλυσις,
ἀφεσις, συγχώρησις. = θηόлых.

Θηόлыхда, и. θηλ. ἀνεσις, ρα-
στώνη, ρασώνευσις, ἀναψυ-
χή, ἀνακούφησις. (212. ἐκε-
χειρία = ἀνακωχή = διακο-
πή) = θηόлыхда.

Θηόлыхдаю, εши. μ.-жд, эйши. ἀ-
ποκρούω, διακρούω, ἀπο-
πλήττω. παρβλ. Θηόлых.
Σμετφρ. ἀναιρῶ = θηόлых (112).

Θηόлыхль, и. θηλ. βλαστός, ἀ-
ποφυάς, ἀπόφυσις, θαλλός
(126), ράδαμνος, (όροδαμνίς,
όρόδαμνος). παρβλ. Λέπο-
ρасль.